In zaak 9/81 — Interpretatie,

REKENKAMER VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

tegen

CALVIN E. WILLIAMS

betreffende een verzoek tot interpretatie van het door het Hof op 6 oktober 1982 in zaak 9/81 gewezen arrest.

1 Bij verzoekschrift van 24 november 1982 heeft de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen, verweerster in zaak 9/81, krachtens artikel 40 van 's Hofs Statuut-EEG en artikel 102 van het Reglement voor de procesvoering een verzoek ingediend tot interpretatie van het op 6 oktober 1982 in genoemde zaak gewezen arrest.

2 In dat arrest heeft het Hof beslist, dat „de Rekenkamer verzoekers indeling in salaristrap vanaf 12 mei 1980 dient te corrigeren, met inachtneming van de in haar besluit van februari 1980 neergelegde criteria". Bij dat besluit had de Rekenkamer de criteria voor de indeling en aanstelling van van buiten de Gemeenschap aangeworven ambtenaren en andere personeelsleden derwijze vastgesteld, dat deze gunstiger werden ingedeeld dan verzoeker, die van de Controlecommissie was overgekomen.

3 Het verzoek tot interpretatie betreft vooreerst de vraag, of artikel 4 van het besluit van de Rekenkamer van februari 1980 toepasselijk is op Williams, verzoeker in zaak 9/81, en zo ja, welke methode bij de berekening van zijn indeling moet worden toegepast; in de tweede plaats wordt gevraagd om interpretatie van het arrest van 6 oktober 1982 „in verband met zaak 129/82", die thans bij het Hof aanhangig is.

4 Overeenkomstig artikel 102, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering is het verzoek tot interpretatie ter kennis van Williams gebracht, die in zijn schriftelijke opmerkingen concludeert tot niet-ontvankelijkverklaring van het verzoek.

5 Bij verzoekschrift van 7 januari 1982 heeft C. Lux, verzoeker in voornoemde zaak 129/82, verzocht om toelating tot interventie in de onderhavige interpretatiezaak ter ondersteuning van de conclusies van Williams. Hij concludeert dat het Hof gevolg geve aan de conclusies van Williams, voor zover deze strekken tot niet-ontvankelijkverklaring van het verzoek tot interpretatie.

6 Het verzoek om toelating tot interventie is overeenkomstig artikel 93, paragraaf 3, van het Reglement voor de procesvoering betekend aan de partijen in de hoofdzaak. De Rekenkamer heeft geconcludeerd tot niet-ontvankelijkverklaring van het verzoek tot interventie. Williams heeft geen opmerkingen ingediend.

7 De interventie dient te worden toegelaten, daar Lux aannemelijk heeft gemaakt, in de zin van artikel 37 van 's Hofs Statuut belang te hebben bij de beslissing van het geding. Ofschoon de interpretatieprocedure een accessoir is van de procedure die heeft geleid tot het te interpreteren arrest en als algemene regel dus enkel de partijen bij de eerste procedure partij kunnen zijn bij de interpretatieprocedure, moet in het onderhavige geval anders worden geoordeeld. Er is immers uitdrukkelijk gevraagd om interpretatie „in verband met zaak 129/82", die een geschil tussen Lux en verzoekster in de interpretatieprocedure betreft, zodat de bescherming van de rechten van de verdediging Lux' toelating tot de interventie vereist.

8 Gelet op de conclusies van partijen, zijn er termen aanwezig, bij wege van beschikking te beslissen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot interpretatie, zonder dat tot mondelinge behandeling wordt overgegaan en zonder dat aanvullende opmerkingen van de interveniërende partij tot staving van haar conclusies noodzakelijk zijn.

9 Wat het eerste onderdeel van het verzoek betreft, zij eraan herinnerd dat bij 's Hofs arrest van 6 oktober 1982 de Rekenkamer is gelast, de indeling in salaristrap te corrigeren overeenkomstig het besluit van februari 1980. Het eerste onderdeel van het verzoek, met betrekking tot de toepassing van artikel 4 van genoemd besluit van de Rekenkamer, betreft dus niet de interpretatie van het litigieuze arrest, doch de toepassing ervan, en dat is de taak van de Rekenkamer.

10 Het eerste onderdeel van het verzoek tot interpretatie moet mitsdien niet-ontvankelijk worden verklaard.

11 Ten aanzien van het tweede onderdeel van het verzoek, waarin verband wordt gelegd met zaak 129/82, blijkt uit de toelichtingen in het verzoekschrift zelf, dat dit onderdeel volstrekt geen betrekking heeft op de administratieve situatie van Williams, doch uitsluitend andere ambtenaren betreft, en met name verzoeker in zaak 129/82.

12 Gelijk het Hof reeds heeft opgemerkt in zijn arrest van 7 april 1965 (zaak 70/63 bis, Collotti, Jurispr. 1965, blz. 346), moet de verzoeker in de interpretatieprocedure zich niet beroepen op meningsverschillen over de eventuele gevolgen van het litigieuze arrest voor andere gevallen dan dat wat bij het arrest is berecht, doch moet hij aanvoeren dat de betekenis en draagwijdte van het arrest zelf voor de zaak die het beoogde te berechten, onduidelijk of dubbelzinnig is.

13 Aangezien het tweede onderdeel van het verzoek tot interpretatie niet ertoe strekt, de betekenis of draagwijdte van het arrest van 6 oktober 1982 te doen verduidelijken, maar van het Hof een advies te verkrijgen over een rechtsvraag die naar aanleiding van een ander geval is gerezen, moet ook dit onderdeel niet-ontvankelijk worden verklaard.

14 Volgens artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien de Rekenkamer in het ongelijk is gesteld, dient zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: U. Everling, kamerpresident, Y. Galmot en C. Kakouris, rechters,

advocaat-generaal: G. Reischl
griffier: P. Heim

beschikt:

1. C. Lux wordt toegelaten tot interventie ter ondersteuning van de conclusies van de verweerder in de interpretatieprocedure.

2. Het verzoek tot interpretatie wordt niet-ontvankelijk verklaard.

3. De Rekenkamer wordt verwezen in de kosten, daaronder begrepen die van de interveniërende partij.

Luxemburg, 29 september 1983.

Voor de griffier

J. A. Pompe

adjunct-griffier

De president van de Derde kamer

U. Everling